UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus rece[n]s illustrati

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Sexagesimussecu[n]dus ar. l[...]re capituli g[...]nalis facte sup[er] r[...]nfione[...] g[...]stionis in curia agitate/ qua q[uae]rit[ur] vtru[m] asserere christu[m] [et] ap[osto]los no[n] habuisse ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

Visual Library

ſcilꝫ ꝙ certi vſus ſit dñium in incerto. qđ fit quū quarūdā rerū vel ſupellectiliū quarū vſum habemus/papa ſibi dominiū vendicet: quarūdam vero nequaq̄. Item p̄ter ſuperius allegata in. §. Itē ꝙ ſimplex. in ar. lvj. de ſeparatione dominij ab vſu: certū eſt ꝙ q̄libet religioſus nedū frater minor filiofamilias cōſtituto in poteſtate patriſfamilias cōparatur. Nam vterq̄ ſui iuris nō eſt. Sed certū eſt ſm leges ꝙ in peculio ꝓfecticio filiuſfamilias vſum hꝫ: ⁊ tñ ꝓprietas nec ad momētū reſidet penes ipm̄. ff. de acq. poſ. l. qcq̄d. ⁊. l. j. §. Itē acquirimus. ⁊. ff. de reg. iur. filiuſfamilias. Itē non habet ſm leges dñiū ſine animo. vñ hereditas ſolo aīo acquirit ⁊ repudiat. ad qđ facit qđ no. ex. de reſti. ſpo. olim. iij. in gloſ. vt ſcias. vñ iuriſconſult⁹ Julian⁹ ait. ff. de acq. heredi. l. ꝓ herede. circa pn̄. Pro herede gerere nō tam facti ꝙ̄ animi eſt. Cui ali⁹ iuriſcōſultus Paul⁹ cōſonat dicēs. ff. de acq. poſ. l. j. §. furioſus. Furioſus ⁊ pupillus ſine tutoris ⁊ curatoris authoritate nō poſſunt incipere poſſidere: q: affectionē tenendi nō habēt. licet res ſuo corpore cōtingant: ſicut ſi dormiēti aliq̄d in manu ponat. ſic ⁊ religioſus [illegible] nec animū ſiue affectionē de iure hꝫ nec habere pōt. Preterea nūquid Nicolaus. iij. q̄ eſt luminare maius: potuit qđ potuit luminare min⁹ ſcꝫ qđ imperator: ex. de ma. ⁊ obe. ſolite. q̄ ſupra legē immo q̄ eſt legis origo. q̄ etiā ea q̄ fuerunt ꝓ nō factis ſancit. ſicut ptꝫ in lege poſtliminij/q̄ bello captus ⁊ ſeruus effect⁹ decernitur ſemp fuiſſe liber ⁊ pſens. ff. de poſtlimi. reuer. l. retrocedit. ⁊ Inſti. qb⁹ mo. ius patri. pote. ſol. §. ſi ab hoſtib⁹. Et ea q̄ non fuerunt ꝓ factis habēda decernat. vt in poſthumo de quo nulla fuit mētio: ⁊ tñ iudicat mētio facta. C. de inof. teſta. ſi mater. Mutat etiā ſubſtantiā rei Imperator: ⁊ de nihilo facit aliq̄d ſm iura. C. de rei vxo. actio. l. j. ⁊ no. ex. de ſta. mo. cū ad monaſteriū. in gloſ. ⁊ ita. Si ergo tantū pōt Imperator: multo poti⁹ papa: quantūcūq̄ in reb⁹ cōſumptibilib⁹ vſu nō videat vſus poſſe a dñio ſeparari ſm illā opinionē. vide ſupra eo. §. ij. obiectio. R. preterea ſi vere. in ar. lx. in fi. Potuit tñ idē Nicolaus in reb⁹ vſu cōſumptibilibus q̄bus vtūtur fratres minores aliud ordinare cōtra omnē legem poſitiuā canonicā ⁊ ciuilē: ⁊ mutare naturā illarū rerū ꝙ ſeparet dñium inſeparabile. Nā nulla lex legē imponit eccleſie Romane: ſed ipſa oībus ſancit legē. x. di. c. j. ⁊. c. certū. xxv. q. j. §. his ita. Itē ſm Innocē. pōt papa ex aliqua maxima cauſa cū monacho ꝙ cōtrahat diſpēſare: ⁊ ſic ei⁹ ſubſtantiā immutare. vt no. ex. de ſta. mo. cū ad monaſteriū. §. fi. ⁊ no. late ſupra in p̄ma parte iſti⁹ operis in. §. Itē de diſpēſatione. R. Itē quidā dixerūt. in ar. xlvj. multo poti⁹ ꝙ in rebus vſu conſumptibilib⁹ poſſit ab vſu dominiū ſeparari. Ut aūt dñs papa in ſua conſtitutione Ad cōditorē canonū/dicit ꝙ p tale exproprationē etiā in cōi nō creuit in fratrib⁹ minorib⁹ amplius charitas: ſꝫ ſolicitudo amplior habēdi: ⁊ ꝙ actus ⁊ cōtract⁹ vſuario cōtrarios faceremus: ⁊ ꝙ de retēto dñio rerū quib⁹ fratres vtunt/nulla Romane eccl'ie ꝓuenit vtilitas: nec in futurū ꝓuenire ſperat: quin poti⁹ ipſa habebat nudū dñiū et fratres vſum veſtitū. hec oia cū omī reuerētia loquēdo facta reſpiciūt ⁊ nō iura. nā certū eſt ꝙ quāq̄ pecunia cauſaliter aut formaliter nō ſit mala: ⁊ ſine pctō poſſit haberi ⁊ cū charitate. j. ad Timo. vlti. xij. q. ij. aurū. j. q. iij. totū. quū certū eſt ⁊ experiētia magiſtra docet ꝙ inter cetera q̄ poſſident/pecunia maxime eſt illecebroſa ⁊ de facili allectiua cupiditatis: q̄ eſt charitati cōtraria. de pe. diſ. ij. §. ex p̄miſſis. R. quia radix inductiua. Nam quis pecuniā poſſidēs charitatē etiā poſſidet: q̄ eas diſpergit? Quis eſt hic ⁊ laudabimus eū: vere fecit mirabilia in vita ſua. Eccl. xxxi. vñ Chryſ. Abijciamus quecūq̄ corpus florere faciūt: vitiāt aūt aiam: vt ſunt diuitie delicie ⁊ gloria. Iſta authoritas cōpletur. j. in. §. hoc aūt preceptū. R. Item in eodē ſermone. in arti. lxv. Et Climacus abbas montis ſynai ait. Qui poſſidet charitatē: diſpergit pecuniā. Qui vero dicit ſe cū charitate ⁊ pecunia viuere: ſeipſum ſeducit: ⁊ ſibijpſi mētitur. Nōne pecunia viſcus ⁊ pix eſt? ⁊ q̄s tetigit eā: ⁊ illaqueatus ⁊ coinquinatus nō eſt? Eccl'i. xiij. Quid aūt magis charitatē inficit ꝙ̄ litigare? Sed q̄ hoc faciūt: nō poſſunt multū de perfectione euāgelica gloriari. vñ Amb. xj. q. iij. ira ſepe. Dñs ieſus mittēs ad euāgelizandū diſcipulos ſuos/miſit eos ſine auro ſine argēto ſine pecunia ſine virga. vt ⁊ incentiua litis ⁊ inſtrumēta eriperet vltionis. Non ergo ꝓfeſſio ſine pecunia ſed cum pecunia eſt materia litigandi. Non ergo ꝓpter aliquē fratrē vel fratres cupidos ſancta ⁊ apoſtolica religio diffamet. Nec dubiū ſi litigāt ⁊ diſcurrunt aliqui ꝓfeſſi hunc ſtatū ſanctū: illecti philargyria ⁊ mētis ignauia: ſi ex conceſſione papali (qđ abſit) haberēt pecunias: amplius litigarent. Nūquid alij religioſi mendicātes vel nō mendicātes q: pecunias habent ⁊ habere poſſunt in cōmuni/magis ꝙ̄ fratres minores viuunt pacifici ⁊ quieti: ⁊ maiori inuicē in ſe ⁊ in alijs charitatis glutino copulātur? Facti experiētia reſpōdeat ⁊ non ego. Corrigat ergo in fratrib⁹ minorib⁹ preuaricatio ⁊ cōtentio: non tangat ſancta ꝓfeſſio. Sed etſi etiam actus cōtrarios ſimplici ⁊ nudo vſui faciunt quidam fratres: nō eſt ꝓpterea cōmunitas diffamāda. q: taliter contrahētes nō fratres minores vitā apoſtolicam imitantes ſed inſtitores ⁊ trapezite. xxiiij. diſ. in noīe. xvi. q. j. ſi cupis. poti⁹ ſunt cēſendi: ⁊ pena legitima corrigendi. Licet inſuper ſancta Romana eccleſia de tali ꝓprio in rebus q̄bus vtūtur fratres minores ſibi reſeruato vtilitatē nō habuerit: q: noluit nec indiguit: ſed pauperib⁹ fratribus minoribus ſuis peculiarib⁹ filijs dimiſerit ad vtendū: ſi tamen vellet habere eorum vtenſilia: poſſet ea ſine iuris iniuria tāq̄ ſua propria vēdicare. quia iure ſuo ſingulari ⁊ ꝓprio vteretur. nec fratrib⁹ iniuriā faceret ſuo iure vtens. ex. de elec. cū eccleſia. Et ex hoc etiam manifeſta ſurgit ratio ꝙ vſus rerū ſiue vſu conſumptibiliū ſiue non/poteſt dici ꝙ in perpetuū a dñio ſeparetur. q: quādocūq̄ dño pape placeret: nedū paramētorum ⁊ librorum eccleſiaſticorū/ſed etiam aliarū ſupellectilium eorū/panum/piſciū/caſeorū/pomorū/etiam in menſa poſitorum vſum ante ꝙ̄ fratres dentibus maſticarent/poſſet ſuo dominio ſociare.

¶ Articulus. lxij. A

AD ſuperiora interſerui hic literas capituli generalis peruſini: q̄ nihil aliud continent in ſentētia ꝙ̄ decre. dñi Nicolai/Exijt qui ſeminat. quā ſupra in. §. reſtat inter hec. in ar. lix. cōcordaui cū cōſtitutionib⁹ dñi noſtri pape Io. predicti. Quarū tenor talis eſt. ¶ Uniuerſis chriſtifidelibus preſentes literas inſpecturis fratres Michael ordinis fratrum minorū generalis/Guilhelmus Anglie/Henricus ſuperioris Alemānie/Arnaldus Aquitanie ꝓuinciales miniſtri ⁊ in ſacra theologia magiſtri: necnon Hugo de nouo caſtro/Guilhelm⁹ de almut theologie doctores: Nicolaus ꝓuincie Francie miniſter/ac Guilhelmus bloc baccalarij in ſacra pagina ⁊ omnes miniſtri cuſtodes diſcreti et lectores generaliū ſtudiorum apud Peruſiū congregati in capitulo generali: ipſumq̄ totū capitulum ordinis ſupradicti ſalutē ⁊ pacem in dño ſempiternā. Noueritis ꝙ nos anno dñi. M. ccc. xxij. indictiōe. v. pridie nonas iunij. audita ⁊ intellecta queſtione quadā q̄ in Romana curia principaliter agitat: qua querit vtrū aſſerere chriſtum ⁊ apl'os nō habuiſſe aliq̄d in cōmuni ſit hereticū: Et req̄ſiti de ipſa queſtione q̄d ſentiremus: ⁊ in ſcriptis ſub noſtris ſigillis ⁊ ſubſcriptionibus proprijs redigere curaremus. Viſis ⁊ examinatis dicta queſtione cū allocutionib⁹ que pro ⁊ cōtra ſiunt: diligētiq̄ ac matura deliberatione digeſtis/determinationi ſancte Romane eccleſie firmiter ⁊ totaliter inherentes/cōcorditer ⁊ vnanimiter dicimus ⁊ fatemur ꝙ dicere ⁊ aſſerere ꝙ chriſtus viā perfectionis oſtēdens: ⁊ apl'i eādem viam perfectionis ſequētes: atq̄ per exemplum in alios volentes perfecte viuere deriuantes: nihil iuris ꝓprietatis dominij ſeu iuris ꝓprij in cōmuni

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

habuerunt: non est hereticum: ſed ſanū/ catholicū/ ⁊ fidele. maxime quū ſancta Romana eccleſia catholica que a tramite apoſtolice traditionis nūꝙ̄ deuiaſſe aut erraſſe probatur. xxiiij. q. j. a recta. ⁊ c. pudenda. in fi. expreſſe hoc dicat: affirmet/ ⁊ determinet manifeſte. ex. de ver. ſigni. exiit qui ſeminat. §. porro. lib. vj. ſic inquiens. Dicimus ꝙ abdicatio talium rerū tam in ſpeciali ꝙ̄ in cōmuni ꝓpter deū meritoria eſt ⁊ ſancta: quam ⁊ chriſtus viā perfectionis oſtendēs verbo docuit: ⁊ exemplo firmauit. quāq; ipſi primi eccleſie fundatores apoſtoli ꝓut ab ipſo fonte ſcilicet chriſto hauſerant: in volētes perfecte viuere per doctrine ac vite ipſorū alueos deriuarūt. Que eccleſie determinatio in. vj. lib. per ipſam eccleſiam catholicam eſt inſerta: et per aliā decre. in Uiennēſi cōcilio promulgatam/ ⁊ in clementina que incipit/ Exiui de paradiſo. ſub ti. de ver. ſig. inſertam/ per ipſam vniuerſalē ⁊ catholicam eccleſiā eſt approbata: ac nouiſſime per ſanctiſſimū patrem ⁊ dominū dñm Joannē diuina prouidentia papam. xxij. in quadam ſua declaratione edita ſuper regula ⁊ ſtatu fratrum minorū: que incipit Quorūdam/ eſt eadē declaratio plurimū cōmendata tāꝙ̄ ſalubriter edita/ ſolida/ lucida/ multaq; maturitate digeſta. Et teſtāte cano. xix. di. ſi romanorū. id quod ꝓ dogmate ſano ſedes apoſtolica comprobauit: ſemꝑ debet teneri acceptū: nec ab eo licet quomodolibet reſilire. xxiiij. q. j. hec eſt fides. In huius autē noſtre opinionis ac cōcordis ſentētie teſtimoniū ⁊ munimen/ p̄ſentem ſeriem de cōmuni conſenſu oīm noſtrū ſigillis ⁊ ſubſcriptionibus ꝓprijs generalis miniſtri ⁊ nominatorū ſuperius magiſtrorū ac baccalariorū in ſacra pagina necnō quatuor prouincialiū miniſtrorum videlȝ Thome ꝓuincie Bononiēſis/ Petri ꝓuincie ſancti Franciſci/ Fernādi prouincie Caſtelle/ ⁊ Simonis prouincie Turonie/ duximus muniendā. Datum Peruſij anno mēſe ⁊ die ſuperius nominatis. Interſero etiam hic allegationes aliquas dictorū magiſtrorū ⁊ baccalariorū in quibuſdam eorū literis contentarū: que ſic incipiunt. ¶ B Uniuerſis p̄ſentes literas inſpecturis/ fratres Michael ordinis fratrum minorū generalis: Guilhelmus ꝓuincie Anglie/ Henricus ſuperioris Alemanie/ Arnaldus Aquitanie miniſtri: ⁊ Hugo de nouo caſtro/ ac Guilhelmus de almut ſacre theologie magiſtri: necnō Nicolaus prouincie Frācie miniſter: ⁊ Guilhelmus bloc in eadē ſacra pagina baccalarij: Salutē ⁊ pacem in domino ſempiternā. Noueritis ꝙ nos anno dñi. M. ccc. xxij. indictione. v. idibus iulij in noſtro generali capitulo apud Peruſiū congregati ⁊ requiſiti ſpecialiter quid ſentiremus de q̄ſtione ſubſcripta: diligenti prius examinatione ⁊ deliberatione matura ſuꝑ ea ⁊ ipſam tangētia collatione p̄habita: Reſpondemus ꝓut immediate inferius cōtinetur. dicimus ⁊ fatemur cōcorditer ꝙ dicere ꝙ chriſtus viam perfectionis oſtendens/ ⁊ apoſtoli eādem viam perfectionis ſequentes/ ⁊ in volentes perfecte viuere deriuantes: nihil iuris ꝓprietatis dominij ſeu iuris ꝓprij in ſpeciali vel in cōmuni habuerunt: nō eſt hereticum: ſed ſanum/ catholicū/ ⁊ fidele. Et ꝙ̄uis ad hoc multas rationes habeamus ⁊ ꝙ̄plurimas authoritates ſanctorum tam latinorū ꝙ̄ grecorū: qui velut duo cherubin in medio tabernaculi dñi alas ſuas extēdentes in hoc puncto cōiungūtur: ⁊ velut duo Seraphin in templo idipſum alter ad alterū clamare non ceſſant. Eſa. vj. Subſcripte tamē rationes ⁊ authoritates cauſa breuitatis ſufficiāt quoad p̄ſens. ¶ Prima ratio talis eſt.

Quibus rationibus ꝓbari poſſit chriſtū ⁊ apl̄os nihil habuiſſe proprij.

Nulla aſſertio eſt heretica que fundatur ſuper determinationem ⁊ confirmationē multiplicem ſacroſancte Romane eccleſie. ſed aſſerere chriſtū ⁊ apoſtolos non habuiſſe aliquid nec in cōmuni nec in ſpeciali propriū (vt predictum eſt) fundatur ſuper determinationē ⁊ declarationē multiplicem ſancte Romane eccleſie: ergo hec aſſertio nō eſt heretica. Maior eſt euidēs cuilibet catholico. Cui etiam concordant multa. c. decretorū. xxiiij. q. j. a recta. ⁊ c. pudenda. in fi. Et Aug. cōtra epiſtolā fundamenti dicens. Euangelio non crederem: niſi me eccleſie authoritas cōmoueret. Minor ꝓbatur per decre. ex. de ver. ſigni. in. vj. li. exiit. §. porro. vbi ſic habetur. Dicimus ꝙ abdicatio proprietatis omniū rerum tam in ſpeciali ꝙ̄ etiam in cōmuni propter deū/ meritoria eſt ⁊ ſancta: quam ⁊ chriſtus viā perfectionis oſtendens verbo docuit: ⁊ exēplo firmauit. quāq; primi fundatores militantis eccleſie prout ab ipſo fonte hauſerant: in volentes perfecte viuere per doctrine ⁊ vite ipſorum alueos deriuarunt. Que quidē decre. per aliam que incipit Exiui de paradiſo/ in Uiennenſi concilio promulgatā/ ⁊ in cōſtitutionibus Clemē. ſub ti. de ver. ſigni. inſertam/ eſt ab ipſa vniuerſali eccleſia cōprobata. Et nouiſſime per ſanctiſſimū patrem ⁊ dominū noſtrū dominū Joannem diuina prouidentia papā. xxij. in quadam ſua declaratione edita per eūdem ſuper regulam ⁊ ſtatū fratrum minorum: que incipit Quorūdam/ eſt approbata ⁊ ꝙ̄plurimū cōmendata: tamꝙ̄ ſalubriter edita/ ſolida/ lucida/ multaq; maturitate digeſta. Patȝ ergo minor: videlȝ ꝙ aſſertio qua dicitur chriſtū ⁊ apoſtolos nō habuiſſe aliquid in ſpeciali vel in cōmuni/ vt dictū eſt: fundatur ſuper determinationē cōmunem ⁊ confirmationē multiplicem ſancte Romane eccleſie. ¶ Secūda ratio. Nulla aſſertio qua dicit̄ chriſtum ⁊ apoſtolos ſeruaſſe altiſſimā ⁊ perfectiſſimā paupertatem/ eſt heretica. ſed aſſerere chriſtum ⁊ apoſtolos nihil habuiſſe in ſpeciali vel in cōmuni ꝓpriū/ eſt aſſerere ipſos ſeruaſſe altiſſimam ⁊ perfectiſſimā paupertatē: ergo hec aſſertio nō eſt heretica. Probatio maioris/ primo per rationē. q2 chriſtus ⁊ apoſtoli fuerunt principiū ⁊ menſura ⁊ exēplaria cuiuſlibet perfectionis euangelice. principiū aūt ⁊ menſura ⁊ principale exēplar perfectiſſime ⁊ altiſſime ꝑfectionis cōtinet perfectiones oēs que ex illis exēplantur: ſeu etiā menſurant̄. ergo perfectio paupertatis euāgelice ſicut ⁊ alie perfectiones fuerūt in chriſto ꝑfectiſſime ⁊ altiſſime. Patȝ etiā per authoritates/ primo de chriſto ꝑ illud Hiero. ad Euſtochiū dicentis ꝙ chriſtus pauperrimū ⁊ abiectiſſimū ſe oſtendit. Ad idem xij. q. ij. gloria. ꝟ. nūc vero. xxxv. di. eccleſie. xij. q. j. clericus. in fi. Probatio minoris. quia ꝑfectiſſima ⁊ altiſſima paupertas eſt illa q̄ excludit maiorē ſolicitudinē tēporalem: ⁊ animā liberiorē facit ab omni affectione rei tēporalis. Dicimus autē per ſe ⁊ eſſentialiter ex intrinſeca rōne ſui. ad differentiā illius ſolicitudinis q̄ oritur ab extrinſeco: ⁊ etiā ex intrinſeco ſtatus paupertatis. videlȝ ex infirmitate illius qui ſolicitus eſt circa talia acquirēda ⁊ habēda vltra id quod neceſſe eſt: vel illius q̄ orit̄ ex defectu charitatis in hoībus/ per quā conſueuerant chriſti pauperes ſuſtētare: ⁊ eis de quotidianis neceſſarijs ꝓuidere. Sed paupertas illa qua nihil habetur in ſpeciali ex ſe ⁊ eſſentialiter ex intrinſeca ratione ſui/ magis excludit ſolicitudinē huiuſmodi. quia bona tēporalia etiam in cōmuni habita mentes poſſidentiū illaqueant ⁊ afficiūt aliquo modo: ⁊ ſuos poſſeſſores reddunt ſolicitos ad bona talia cōſeruanda/ defendēda/ acquirenda/ amplianda. reddunt etiā ſuos poſſeſſores timidos ⁊ ſolicitos: ne talia bona cōmunia perdant̄ aut diminuātur: aut ſuꝑ hec aliqua eis iniuria inferatur. Unde non oīno ſinunt animū eſſe liberum: ſed reddunt eū quodāmodo cōpeditū. ſicut clare dicit Aug. de verbis dñi ſermone. xij. Minimi autē ſunt qui omnia ſua dimiſerunt ⁊ ſecuti ſunt chriſtū: ⁊ quicquid habuerūt pauperibus diſtribuerūt: vt deo ſine ſeculari cōpede expediti ſeruirēt: ⁊ ab oneribus mundi liberati velut pennati ſurſum abeant. Secūdo probatur per determinationem eccleſie ⁊ confirmationem in regula beati Franciſci ſic dicentis. c. de obſeruantia paupertatis. §. Hec eſt illa celſitudo altiſſime paupertatis que vos chariſſimos fratres meos heredes ⁊ reges regni celeſtis inſtituit: pauperes rebus fecit: virtutibus ſublimauit. Hec ſit portio veſtra q̄ perducit in terrā viuentiū. Cui dilectiſſimi totaliter inherētes/ nihil aliud pro noīe dñi noſtri Jeſu chriſti in ꝑpetuū ſub celo habere velitis. Quod autē hic loquatur de paupertate que excludit

omnia in ꝓprio ⁊ in cõmuni: patet ex verbis que hic exprimuntur ſi diligenter attendãtur: ⁊ ex alijs verbis eiuſdem regule in alio. c. fratres nihil ſibi appropriẽt. ⁊ ex declarationibus Romanorũ pontificum ſepe ſuperius allegatis. Ad hanc aũt probandam minorem eſt authoritas in collationibus patrũ collatione. x. c. xi. ſic dicens. Reuera que maior aut ſanctior poteſt eſſe paupertas: ꝙ illius qui nihil ſe preſidij vel iuriũ cognoſcens habere/ de aliena largitate quotidianũ poſcit auxiliũ: et vitã ſuam atq; ſubſtantiam ſingulis quibuſq; momentis diuina ope intelligẽs ſuſtentari: verum ſe mendicũ domini non immerito profitetur? Confirmatur iſta ratio tota authoritate Euſebij ſuper Matth. ſic dicentis. Prohibebat autẽ eis id eſt apoſtolis chriſtus aurum ⁊ eius poſſeſſionem: precipiens vt nec peram/ nec baculum/ nec calciamẽta/ nec geminas tunicas/ immo nec panes/ nec argentum portare deberent: qui ad alienas partes debebant tranſmitti: ſumens experimẽtum fidei ⁊ animoſitatis eorũ: ſi quidem habito in mandatis vitam extreme ducere paupertatis: vt nec de diurno nutrimento curarent: nec binas tunicas poſſiderent: nec vterẽtur calciamentis: ſicq; totum mundum circuirent. Et ſequitur. Putabat quidem oportere conductores arrabone regni dei nec quicq; eorũ que monachales appreciantur condignũ exiſtimare datis ſibi celeſtibus operibus. huc uſq; Euſebius. Ubi notandum ꝙ per hoc ꝙ dicitur hic apoſtolos habuiſſe in mandatis vitam extreme ducere paupertatis: confirmatur maior rationis predicte: que dicit apoſtolos altiſſimã ⁊ perfectiſſimã ſeruaſſe paupertatem: per hoc quod dicitur/ nec quicq; eorum que monachales appreciantur eos condignũ exiſtimare debere/ ꝙ eorum paupertas fuit ꝙ nihil habebatur in cõmuni: quaſi in hoc conſiſtat perfectiſſima ⁊ altiſſima paupertas: per quod confirmatur minor. Monachales enim dicuntur qui nihil habẽt in proprio ſpeciali: habet tamen cõmunitas eorũ aliquid proprietatis ⁊ dominij in cõmuni. xij. q. ij. quiſquis. xviij. q. ij. ꝙ ſit. xix. q. vlti. q: ingredientibus. c. perlatum. c. ſi qua mulier. cum. l. ſe. Mi autem eãdem paupertatem chriſtus tenuerit/ quam apoſtolis iniunxit: patet per Hiero. in epiſtola ad Euſtochiũ dicentem. Nõ poterat habere dñs quod prohibuerat ſeruis/ dicẽs Mat. x. Nolite portare ſacculũ neq; peram ⁊c.

¶ Tertia ratio hec eſt. Nulla ꝓpoſitio debet dici heretica cuius oppoſitũ non exprimitur euidenter in ſacra ſcriptura: nec ſm ſe nec ſm expoſitiones ſanctorũ. vel cuius oppoſita ſm determinationẽ ſacroſancte eccleſie non apparet euidenter catholica. vel cui⁹ oppoſita ex aliquo predictorũ euidenter ⁊ neceſſario non concluditur. Sed oppoſita huius ꝓpoſitionis negatiue/ ſcꝫ chriſtũ ⁊ apoſtolos nihil habuiſſe in ꝓprio nec in cõmuni/ que eſt chriſtũ et apoſtolos habuiſſe aliquid in ꝓprio vel in cõmuni/ eo modo quo ſuperius eſt expreſſum: nõ habetur aliquo predictorũ trium modorũ. ergo iſta ꝓpoſitio negatiua non eſt heretica. Maior patet per ſufficientẽ diuiſionem. nec oportet addere/ nec contra articulos fidei: q: a ſacra ſcriptura vel determinatione habentur euidenter expreſſe. Opponitur aũt ad quãlibet conditionẽ vel membrũ euidenter. quia argumentũ ſolũ probabile vel ſophiſticũ: q: videtur trahi ſolũ ex altero predictorũ modorũ: non conuincit oppoſitũ ſue concluſionis hereticum iudicari. Minor ꝓbatur quantũ ad ſingulas ſui partes. ꝑmo ꝙ oppoſitũ illius nõ exprimitur euidẽter in ſacra ſcriptura ſm ſe accepta. q: ſi ſic hoc precipue eſſet per hoc qd dicitur de loculis. Jo. xij. ⁊ xiij. ⁊ ꝑ hoc quod dicit̃ in Actibus. ij. ⁊ iiij. ꝙ erant illis oĩa cõmunia. ſed per nullũ iſtorum aut cõſilium habetur propoſitio predicta euidenter ex ſacra ſcriptura ſm ſe ſumpta. Non primũ: vbi agitur de emptione ⁊ venditione. quia emere ⁊ vẽdere non ſolum ſunt actus habentium dominiũ: ſed poſſunt eſſe actus diſpenſatorũ vel adminiſtratorũ nullum habentiũ in re que venditur vel in pecunia de qua emitur/ dominiũ. ⁊ ideo per verba talia non habetur determinate: nec per cõſequens euidẽter altera pars/ ſcꝫ habere dominiũ. ¶ Dicimus ergo ad omnes authoritates de talibus actibus mentionẽ facientes/ ꝙ apoſtoli nõ faciebant hoc vt domini: ſed vt meri ⁊ nudi adminiſtratores talium: ⁊ pro ſeipſis ſolum ſimplicem facti vſum habentes. Et eodẽ modo reſpõdemus ad inſtantiam de loculis ⁊ ad omnes authoritates de hoc loquentes: ſcꝫ ꝙ apoſtoli habuerunt tantũ vſum pro ſeipſis in loculis: diſpenſationẽ autem pro alijs. Et ſi legitur aliquid de chriſto: nõ eſt veriſimile ꝙ chriſtus ⁊ apoſtoli habuerint vel habere voluerint aliquid per modũ dominij ſumme perfectioni ſue ⁊ profeſſioni repugnantem. Hoc tamen eſſet: ſi per modũ dominij vel proprietatis aliquid in loculis habuiſſent. In voto enim profeſſionis apoſtolorũ cadebat talis pauꝑtas. de quo voto dixi longe ſupra in. §. ꝙ ſimplex. ꝟ. quod etiam ſic probatur. in arti. lvi. Ex quo ſatis patet ꝙ quũ oppoſita ꝓpoſitio affirmatiua/ ſcꝫ ꝙ chriſtus habuit in communi/ non habeatur euidenter nec a ſacra ſcriptura ſm ſe accepta: nec vt a ſanctis expoſita: nec per determinationẽ eccleſie: nec in aliquo quod euidenter ⁊ neceſſario ſequatur ex eis: ꝙ iſta ꝓpoſitio negatiua/ ſcꝫ ꝙ chriſtus ⁊ apoſtoli nihil habuerint nec in ꝓprio nec in cõmuni/ modo quo ſupradictum eſt/ nullatenus eſt heretica: ſed fidelis. In cuius rei teſtimonium preſentem ſeriem ſigillis ⁊ ſubſcriptionibus noſtris proprio manu factis duximus muniendam. Data Peruſij anno meſe ⁊ die ſuperius adnotatis. In his literis magiſtrorũ pretermiſi ponere multas authoritates ⁊ reſpõſiones ad cõtraria quas ipſi ibi poſuerunt: ⁊ quas ſuperius cũ multis alijs poſuerim. ⁊ hec cauſa breuitatis omiſi.

¶ Articulus. lxiiij.

ADhuc circa iſta negotiando introduco. xij. fundamẽta ſcripture diuine ex quibus oſtenditur et arguitur chriſtũ ⁊ apoſtolos nihil habuiſſe propriũ in communi. ¶ Quorũ primum eſt: quod Matth. xi. ſcribitur ꝙ inter natos mulierum nõ ſurrexit maior Joanne baptiſta: ⁊ ipſe fuit in ſtatu perfectiſſimo inter hoĩes. ſed ipſe nihil habuit in ꝓprio nec in cõmuni. Mi nõ in ꝓprio patet: q: hoc imperfectionis eſt: vt ab oĩbus conceditur. xi. q. j. aliud. xiiij. q. j. §. j. Nec in cõmuni: q: vbi nõ eſt cõmunitas/ nihil põt eſſe cõmune. In vita autẽ anachoritica quã ipſe duxit/ nihil eſt cõmune. ij. q. vij. §. vlti. Iſta aũt deductio confirmatur. tũ q: ſm Hiero. duo ſunt laudabilia genera monachorũ: ſcꝫ cenobite/ ⁊ eremite. Et tñ ſm ipſum perfectior eſt ſtatus eremitarũ prius in monaſterijs conuerſorũ qui nõ habent in ꝓprio nec in cõmuni. vt pꝫ ex dictis eorũ. Tum q: beatus Antonius trãſiuit de vita cenobitarũ ad ſtatũ eremitarũ. Non fuit ille magnus Antonius ſecũdus poſt Paulũ eremitã: q: ille ſemper in eremo fuit: vt pꝫ in ſua legenda. Iſte fuit alius Antoni⁹ abbas cõuerſatus in monaſterio in ciuitate Patras primo: deinde in deſerto: vt narrat eius legenda. cuius feſtũ colitur in ianuario. Et Hierony. ad Euſtochiũ plangit ſe rediſſe de illo ſtatu ad iſtum communẽ. et ſic videtur iſte perfectiſſimus tamq; ſequeſtratiſſimus: q: deo immediate maxime cõiunctus. vnde chriſtus incepit ab iſto. ⁊ licet iſte ſit ſublimior: actus tamẽ predicationis eſt vtilior ceteris. ⁊ ideo iſtum ſtatũ chriſtus indixit apoſtolis. Marc. vlti. Unde ⁊ Joannes baptiſta poſt deſerti cõuerſationem non omiſit predicationẽ. Jo. iij. Et Joannes euangeliſta iſtum ſtatum tenuit in Pathmo inſula: ⁊ poſt ad predicationem rediit Epheſum. Simpliciter tamen ſicut ſublimius eſt orare ꝙ predicare: ſic ſurſum moueri ꝙ ceteros illuminare/ ſm Dionyſium. Tamen apoſtoli vtrumq; ſtatum habuiſſe inter homines creduntur. Unde Philip. iij. Noſtra conuerſatio in celis eſt. Utrũq; autem eſſe/ actiuum et contemplatiuum: ſicut fuerunt apoſtoli: maioris perfectionis eſt. ex de renuntia. niſi. §.

Neq; chriſtus neq; apl'i quicq; habuerunt in cõi.